odpis

Warszawa dnia I4 września I9I9 roku.

Prezydjum

Rady Ministrów

Nr. 202/T.

Przedmiot: Biuro Misji Polskiej w Berlinie w sprawie zaliczek dla delegatów polskich do Berlina.

Do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i D.P., Poczt i Telegrafów, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Pracy i O. S., Skarbu, Aprowizacji, Zdrowia Publicznego, Publicznych Robót, Kolei żelaznych, Spraw Wojskowych, Sztuki i Kultury

w miejscu

Według wiadomości, które Prezydjum Rady Ministrów otrzymało z Biura Misji Polskiej w Berlinie, Zgłaszają się w tem Biurze często wysłani tu przez ministerstwa, bądź to w roli fachowych doradców, bądź też w innych celach /np. dla zakupu pewnych artykułów/ urzędnicy, prosząc o udzielenie im na rachunek ministerstwa zaliczki na należne djety i koszta podróży lub nawet większych kwot na pokrycie kosztów poczynionych zakupów.

Życzeniom tym wymienione Biuro jest zmuszone stale odmawiać, nie posiadając do dyspozycji żadnych funduszów na takie cele, zwłaszcza że koszta udziału w Delegacji doradców fachowych i personelu pokrywać ma każde ministerstwo odnośnie od swoich urzędników.

Prezydjum Rady Ministrów uprasza zatem Pana Ministra o wydanie odpowiedniego zarządzenia, aby reprezentatom, wysłanym do Berlina udzielone były stosowne zaliczki, o ile możności w markach niemieckich, gdyż żądanej nieraz wymiany marek polskich na niemieckie Biuro Delegacji uskuteczniać nie może.

Co do potrzebnych na ewntualne urzędowe zakupy ministerstw sum pieniężnych, które nie mogą być wysłane kurjerem pod adresem Biura delegacji to biuro to może pośredniczyć jedynie w wypłacie tych sum wskazanym Biuru organom względnie firmom.

W związku z tem pozwala sobie Prezydjum Rady Ministrów nadmienić że zakazy wywozu z Niemiec zwłaszcza w odniesieniu do Polski nie zostały jeszcze zniesione, a na granicy odbywa się dość szczegółowa rewizja przejezdnych. Wysyłkę zakupionych przedmiotów kurjerem mogłoby Biuro Delegacji zarządzić oczywiście jedynie przy wyjątkowo cennych i małych przedmiotach i to jedynie na skutek wyraźnego polecenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zwłaszcza że na przesyłki kurjerskie Delegacji zwracają niemieckie organa graniczne dość pilną uwagę, a ewentualnie zatarg w takim wypadku mógłby spowodować niepożądane następstwa.

W zastępstwie:

/-/ podpis nieczyt.

Warszawa dnia 24 września 1919r.

Prezydjum
Rady Ministrów

Nr. 230/T.

W sprawie udających się zagranicę delegatów poszczególnych urzędów centralnych.

Do

Wszystkich Panów Mnistrów /z wyjątkiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych/ Naczelnego Dowództwa W.P., Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Głównego Urzędu Statystycznego, Państwowego Urzędu do Spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników

w miejscu

Doszło do wiadomości Prezydjum Rady Ministrów, że poszczególn władze państwowe i urzędy centralne bez uprzedniego porozumienia się z Ministerstwem Spraw Zagranicznych wysyłają zagranicę swych urzędników z misjami, nie zaopatrując ich w odpowiednią pisemną nominację, dokładnie określającą funkcje i kompetencje danego delegata.

Wobec tego, że wysłannicy poszczególnych urzędów, nie zaopatrzeni w należyte pełnomocnictwa, mogą napotkać na trudności przy wypełnianiu swych misji zagranicą oraz z uwagi na to, że Poselstwa polskie powinny być dokładnie poinformowane o charakterze i zakresie działania misji tych delegatów, aby módz w razie potrzeby przyjść im z pomocą tudzież odpowiadać na ewentualne zapytanie ze strony władz miejscowych, Prezydjum Rady Ministrów uważa za konieczne, aby każdy urząd, wysyłając zagranicę delegatów, przy wyborze których stosować się należy do okólnika z dnia 22 sierpnia b.r.Nr.I0784/I9, zaopatrywał ich w pisemne nominacje dokładnie określające ich funkcje i kompetencji oraz, aby o zamierzonem wysłaniu delegatów i o zakresie ich misji zawiadamiał każdorazowo Ministerstwo Spraw Zagranicznych, które ze swej strony udzieli odpowiednich wskazówek właściwej reprezentacji zagranicznej.

W zastępstwie:

/-/ podpis nieczyt.

odpis

Warszawa dnia 6 listopada 1919 r.

Prezydjum
Rady Ministrów

Nr.14179/19.

Załatwienie komisów dla poszczególnych Ministerstw przez Przedstawicielstwo Polskie w Wiedniu.

Do wszystkich Panów Ministrów, Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Prezesa Głównego Urzędu Zbożowego, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Naczelnego Dowództwa W.P., Kancelarji Cywilnej Naczelnika Państwa, Kancelarj Sejmowej, Prezesa Prokuratorji Generalnej, Głównego Urzędu Statystycznego, Państwowego Urzędu Do spraw powrotu J.E.K. Głównego Urzędu Zaopatrywania Armji, Generalnego Delegata Rządu dla Galicji.

W rozlicznych wypadkach zwracają się poszczególne Ministerstwa i różne Urzędy państwowe do Przedstawicielstwa Polskiego w Wiedniu o zakupno druków i t.d., wogóle o załatwienie rozmaitych komisów.

Ponieważ wynikające z zakupów takich koszta / chodzi tu przedewszystkiem o poważniejsze wydatki/ pokrywa zamawiające Ministerstwo lub Urząd najczęściej dopiero po pewnym przeciągu czasu, co stawia Przedstawicielstwo w Wiedniu częstokroć w kłopotliwem położeniu z powodu braku odpowiednich funduszów Prezydjum Rady Ministrów prosi by Ministerstwa lub inne urzędy państwowe nadsyłały jednocześnie do Przedstawicielstwa w Wiedniu przypuszczalnie koszta danego zamówienia.

W zastępie :

/-/ podpis nieczyt.

Odpis

PREZYDJUM
RADY MINISTRÓW
No.13897/19

Warszawa, dnia 7 listopada 1919r.

Przedmiot: Zwrot kosztów przeniesienia urzędników b.władz centralnych w Wiedniu, jak również urzędników z innych państw zaborczych, powołanych do polskiej służby państwowej.

Do

Wszystkich Ministerstw i
Urzędów Centralnych
w Warszawie

~~Zwrot kosztów przeniesienia urzędników b.władz centralnych w Wiedniu, jak również urzędników z innych państw zaborczych, powołanych do polskiej służby państwowej~~

Wobec zachodzącej często potrzeby zwrotu kosztów przeniesienia urzędników b.władz centralnych w Wiedniu, jak również urzędników z innych państw zaborczych, powołanych do polskiej służby państwowej, Prezydjum Rady Ministrów, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zawiadamia, że tych urzędników należy uważać w każdym wypadku za przeniesionych z urzędu i przyznawać im tytułem zwrotu ~~xxxxxx~~ kosztów przeniesienia kwoty rzeczywiście poniesionych wydatków, o ile będą one zarachowane i należycie udokumentowane.

Zarazem jednak należy baczyć, by zwrot kosztów ograniczony był do wydatków, odpowiadającym średnim wymogom stanu urzędnika t.j. w zasadzie do wydatków na jeden, a tylko w bardzo wyjątkowych wypadkach - w razie licznego stanu rodziny urzędnika na dwa wozy meblowe.

Wobec tego nie należy wypłacać djet za dnie podróży.

w zastępstwie
/-/ Podp.nieczyt.

Warszawa dnia 18 listopada 1919 roku.

Prezydjum
Rady Ministrów

Nr.I4594/19

W sprawie znoszenia się z rządami obcymi względnie ich przedstawicielstwami w Polsce.

Do

Wszystkich Panów Ministrów oraz Władz i Urzędów Centralnych /z wyjątkiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych/

w miejscu

Pomimo ustalenia zasady, iż jedynym łącznikiem między poszczególnymi władzami czy instytucjami urzędowemi a rządami obcemi względnie ich przedstawicielami w Polsce jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zdarzają się wypadki, iż władze lub instytucje rządowe zwrajają się wprost do przedstawicieli państw obcych z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Ponieważ tego rodzaju traktowanie rzeczy połączone jest często kroć ze szkodą spraw samych jak również uwłacza powadze Ministerstwa Spraw Zagranicznych i wywołuje nieraz zdziwienie po stronie pezedstawicieli państw obcych. Prezydjum Rady Ministrów pozwala sobie podać ten fakt do wiadomości z tem nadmienieniem iż do rządów państw obcych, względnie ich przedstawicieli w Polsce należy się zwracać wyłącznie za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.-

W zastępstwie:
/-/ podpis nieczyt.

6

Warszawa dnia 27 listopada 1919r.

Prezydjum
Rady Ministrów

Nr.I5553/19

Przedmiot: Ustawa i Rozporządzenie Rady Ministrów, normujące stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Do

Wszystkich Ministerstw, Władz i Urzędów Centralnych

w Warszawie

W dzienniku praw Państwa Polskiego Nr. 59 ogłoszono pod pozycją 357 ustawę, normującą stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej, a w dzienniku ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr.87 pod pozycją 474 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 października 1919 r. celem wykonania powyższej ustawy.

Prezydjum Rady Ministrów zwraca uwagę Ministerstwa /Władzy, Urzędu/ na postanowienia powyższych przepisów z prośbą o jak najściślejsze ich stosowanie, a także wydanie stosownych wskazówek i poleceń w powyższym kierunku podwładnym Władzom i Urzędom.

W zastępstwie:

/-/ podpis nieczyt.

Prezydent Ministrów
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa

Dnia 6 stycznia 1920 roku.

Nr.130/20

W sprawie udających się zagranicę delegatów poszczególnych urzędów centralnych.

Do

Wszystkich Panów Ministrów /z wyjątkiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych/, Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Głównego Urzędu Statystycznego, Państwowego Urzędu do spraw powrotu Jeńców, Uchodźców i Robotników.

w miejscu

Minister Spraw Zagranicznych Patek zwrócił się telegraficznie z Paryża z żądaniem, aby wszelkie osoby, delegowane do krajów obcych przez jakiekolwiek Ministerja lub urzędy państwowe, były bezwzględnie zobowiązanie, celem ugodzenia naszych wystąpień urzędowych zagranicą do przedwstępnego zgłoszenia swej misji w odnośnem przedstawicielstwie naszem zagranicą.

Komunikując ten postulat Ministra Patka, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zauważa, że byłoby również pożądanem aby tutejsze urzędy wysyłające delegację zagranicę zawiadamiały o tem piśmiennie Ministerjum Spraw Zagranicznych, przesyłając kopję udzielonych pełnomocnictw, aby to ostatnie mogło uprzedzić we właściwczasie swoje zagraniczne placówki.

Przypominając treść okólników Prezydjum Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 1919 r. Nr.10784/19 tudzież z dnia 24 września 1919r. Nr.230/T. proszę o wydanie podwładnym organom zgodnych z postulatami Ministerstwa Spraw Zagranicznych poleceń.

Prezydent Ministrów:

/-/ Skulski.

Warszawa dnia I4 stycznia I920r.

Prezydent Ministrów

Rzeczypospolitej Polskiej

Nr.449/20

W sprawie udających się zagranicę delegatów poszczególnych urzędów centralnych.

Do

Wszystkich Panów Ministrów /z wyjątkiem Pana Ministra Spraw Zagranicznych/, Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Państwowego Urzędu do spraw powrotu Jeńców, Uchodźców i Robotników

w miejscu

Wskutek pisma Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 2 stycznia I920 r. bez numeru uważam za stosowne przypomnieć treść okólnika z dnia 6 stycznia b.r. Nr.I30/20 i zawiadomić, iż Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleciło wszystkim Poselstwom względnie Konsulatom zaznaczyć w odpowiedni sposób na dokumencie podróży / feuilles de route/ odnośnego delegata fakt zgłoszenia się w Poselstwie względnie Konsulacie. Delegat, któryby się do tego postanowienia nie zastosował, nie otrzyma więcej ze strony Ministerstwa Spraw Zagranicznych odnośnych dokumentów podróży względnie wizy.

PREZYDENT MINISTRÓW.

/-/ SKULSKI.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów z dnia I6 stycznia I920 roku w przedmiocie djet i kosztów podróży dla funkcjonarjuszy państwowych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego.

I/ Urzędnikom państwowym etatowym i nieetatowym przyznaje się od dnia I stycznia I920 r. aż do dalszego zarządzenia:

I. w razie podróży służbowych /komisyjnych/ do miejscowości, leżących poza zwykłem ich miejscem służbowem, bez względu na odległość miejscowości

a. djety dzienne,

b. zwrot kosztów podróży koleją, statkiem i podróży kołowej,

c. koszta przewozu bagażu,

2. w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a. djety dzienne dla funkcjonarjusza państwowego czyli także dla jego żony i dzieci,

b. zwrot kosztów podróży koleją, statkiem i podróży kołowej funkcjonarjusza, jego żony i dzieci, tudzież jednej osoby ze służby, jeśli funkcjonarjusz jest żonatym lub wdowcem, mającym dzieci,

c. ryczałt na pokrycie kosztów przenosin.

II. Djety dzienne wynoszą w razie podróży służbowych w obrębie Państwa:

Dla urzędników kategorji płacy	Marek dziennie
I	I25
II	I00
III	85
IV	75
V	65
VI	55
VII	50
VIII	45
IX	40
X	35
XI	35

Dla żony funkcjonarjusza przyznaje się djety w wysokości 75%, zaś dla dzieci jego w wysokości 50% powyższego wymiaru.

Wysokość djet w razie podróży służbowych poza granicami Państwa unormują osobne przepisy.

Jeżeli spowodowany podróżą służbową pobyt w tej samej miejscowości trwa dłużej, niż I4 dni, to oznaczone w ustępie I pod I i 2 djety zmniejszają się począwszy od piętnastego dnia o 25 %.

III. Podstawą obliczania wysokości djet, wyznaczonych w punkcie II dla urzędników zaliczonych do pewnej kategorji płacy, jest ta kategorja płacy, do której odnośny urzędnik został zaliczony, bez względu na wysokość faktycznie przez niego pobieranej płacy.

IV. Urzędnikom nie zaliczonym do żadnej kategorji płacy należą się djety wedle tej kategorji płac zasadniczych /wraz z dodatkiem ekonomiczno-wojennym/ oznaczonych w tabeli dołączonej do Tymczasowych Przepisów służbowych z dnia II-go czerwca I9I8 roku /Dz.P. Nr. 6, poz.I3/, jakiej odpowiada ich płaca, a jeśli ich płaca leży w granicach dwu bezpośrednio po sobie następujących kategorji płac- kategorji bezpośrednio niższej.

V. Jednostką obliczania djet jest 24-godzinny przeciąg czasu.

Przeciąg czasu krótszy, niż 24 godzin, liczy się za pełną jednostkę, je li cała czynność komisyjna trwa 6 godzin lub dłużej, w innych zaś wypadkach nie uwzględnia się go.

Djety należą się urzędnikom państwowym także za niedziele i dni świąteczne, przypadające w czasie trwania podróży służbowych.

VI. Koszta podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, wydatki na dorożki /podwody/ od i do dworca i na dworzec, względnie z przystani i do przystani, oraz wydatki na tragarzy.

Zwrot kosztów przewozu bagażu podróżnego należy się , o ile podróż służbowa trwa więcej, niż I4 dni.

Urzędnikom I i do V-ej kategorji płacy włącznie zwraca się cenę biletu I klasy, urzędnikom VI do IX kategorji płacy włącznie- cenę biletu II klasy a urzędnikom X i XI kategorji płacy - cenę biletu III klasy. Jeśli na statkach są tylko 2 klasy, zwraca się urzędnikom I do IX kategorji płacy włącznie cenę biletu I klasy, a urzędnikom X i XI kategorji- cenę biletu II klasy. Urzędnikom nie zaliczonym do żadnej kategorji płacy zwraca się cenę biletu stosownie do tej kategorji płacy, wedle której wyznacza się im djety. Służbie urzędnika zwraca się zawsze bilet najniższej klasy.

Wydatki na dorożki z dworca i na dworzec / z przystani i do przystani / zwraca się wedle obowiązującej taryfy dorożkarskiej, o ile odległość ta nie wynosi więcej, niż 2 klm.

Przy odległościach większych zwraca się te wydatki, jak wogóle koszta podróży kołowej, wedle taryfy, obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczanych w razie podróży służbowych urzędników państwowych .

W razie stwierdzonej niemożliwości dostarczenia podwód zwraca się koszta podróży kołowej w faktycznie wydanej kwocie o ile kwota ta odpowiada praktykowanym w miejscu cenom najmu i wysokość jej zostanie należycie wykazana .

Wydatki na tragarzy zwraca się w faktycznie wydanej kwocie, o ile kwota ta nie wynosi więcej, niż 3 marki za usługi tragarza w jednej miejscowości .

VII. Wysokość ryczałtu na przenosiny wynosi dla funkcjonarjuszy stanu wolnego i bezdzietnych wdowców jednomiesięczną płacę dla żonatych i mających na utrzymaniu I lub 2 dzieci, dalej dla wdowców, mających na utrzymaniu nie więcej, niż 3 dzieci, dwumiesięczną płacę, w końcu dla żonatych, utrzymujących więcej, niż 2 dzieci, lub wdowców, utrzymujących więcej, niż 3 dzieci, trzymiesięczną płacę .

Podstawą obliczenia jest płaca zasadnicza wraz z ewentualnemi dodatkami za lata służby, jednak bez dodatku ekonomiczno-wojennego i innych dodatków drożyźnianych .

Przy przeniesieniach z okazji awansu miarodajną jest płaca uzyskana w drodze awansu.

Dla urzędników niezaliczonych do żadnej kategorji płacy określa się ryczałt w wysokości zasadniczych poborów tej kategorji płacy, wedle której określa się wysokość djet ./punkt IV./

VIII. Urzędnicy państwowi, odbywający podróże służbowe, mają używać takich środków przewozu, które, nie narażając celu podróży na niepotrzebną zwłokę, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

IX. Urzędnikom państwowym, powołanym z innej części Polski do służby na obszarze b. zaboru rosyjskiego, przysługują należytości określone w punkcie I-szym niniejszego rozporządzenia z tem, że podstawą obliczenia ryczałtu na przewóz mebli jest zasadnicza płaca wraz z ewentualnemi dodatkami za lata służby połączona z tem stanowiskiem, na które zostali powołani .

X. W poszczególnych wypadkach mogą być urzędnikom przyznawane, za zgodą Ministerstwa Skarbu tytułem zwrotu kosztów przeniesienia kwoty rzeczywiście poniesionych wydatków, o ile będą zarachowane i należycie udokumentowane .

XI. Przepisy zawarte w punktach I, V, VI, VII, VIII, IX niniejszego rozporządzenia mają analogiczne zastosowanie do niższych funkcjonarjuszy państwowych, nie należących do kategorji urzędników, z następującemi zmianami:

1. W razie podróży służbowych należą się im djety dzienne w połowie wysokości djet, wyznaczonych dla urzędników najniższej kategorji płacy;
2. zwraca się im, tudzież w wypadkach przeniesień także ich żonom i dzieciom, lecz nie ich służbie- cenę biletów III-ej klasy, względnie cenę biletów II klasy, jeśli na statkach są tylko 2 klasy .

XII. Osobom postronnym, powołanym na służbę państwową, nie przysługują należytości, niniejszem rozporządzeniem określone.

XIII. Przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem I stycznia 1920 roku; nie mają one jednak zastosowania do podróży służbowych i przeniesień, jakie miały miejsce przed tym dniem, choćby nawet odnośne rachunki nie zostały do tej chwili sprawdzone i zrealizowane.

XIV. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

XV. Niniejsze rozporządzenie znosi wszystkie poprzednie rozporządzenia i przepisy, tego przedmioty dotyczące.

Prezydent Ministrów
/-/ L. Skulski

Minister Skarbu
/-/ Wł. Grabski

11v

100
48
=52

Rachunek

Dodatkowy

Do spisu kosztów delegata
ministra S. i K. p. C. Zer

Wiele nakładam Sz. N.
z dnia 16. I. 1919 – dzięki
dziennie wynoszą w mie podróży
służbowych w okolice Państwa
dla urzędników VII. kategorji
złoty 50 mk –
Przeto proszę o wyrównanie
mi za dwa dni dni ~~[illegible]~~ dodatku
kwotę 52 mk – na imię
pana Stanisława Borza.

p. Tegodzenie 12

PILNE!

Okólnik Nr.12

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych

Nr.OK.-3181/1
Warszawa
dnia 20 kwietnia 1921.

Do
wszystkich PP.Wojewodów, P.Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz P.Komisarza R z ą d u w Cieszynie.

Podawanie na pismach "Przedmiotu Sprawy".

Przy systemie biurowości, obowiązującym w Ministerstwie od dnia 1 k w i e t n i a r.b., a opartym na I n s t r u k c j i B i u r o w e j dla M i n i s t e r s t w, opracowanej przez Komisję dla spraw oszczędności państwowych, dla ułatwienia pracy i sprawnego działania Biura Podawczego, które nie prowadzi żadnych zapisków i sekretarjatów wydziałowych, koniecznem jest podawanie na w s z y s t k i c h p i s m a c h

PRZEDMIOTU SPRAWY:

Tym bowiem streszczeniem pisma, ujętym w P r z e d m i o t e S p r a w y, posiłkować się będzie Biuro Podawcze przy rozdzielaniu korespondencji na właściwe Wydziały, z tego streszczenia korzystać będą sekretarze wydziałowi, wpisując treść korespondencji do D z i e n n i k a.

Oczywistem jest przeto, jak wiele zaoszczędzić można czasu i pracy przez treściwe ale dokładne podawanie na wszystkich bez wyjątku pismach, wychodzących z urzędów, P r z e d m i o t u S p r a w y, t.j. treściwego ujęcia sprawy, zawartej w piśmie.

Aby jednak miast ułatwienia nie przysporzyć zbędnej wędrówki pism po Wydziałach Ministerstwa, przedmiot sprawy musi być ujęty w ł a ś c i w i e:

a/ w sprawach dotyczących osób, wskazać należy nazwisko i imię osoby, k t ó r e j s p r a w a d o t y c z y, a nie osób trzecich, których sprawa dotyczy tylko pośrednio, oraz sprawę np. Radowicz Mieczysław - nie - przyjmowanie go do służby państwowej; Okońska Marja - koszta leczenia; Starzyński Jan - zapomoga; Strzałkowski Feliks - nominacja na referenta; i t. d.;

b/ w sprawach, dotyczących stowarzyszeń, zakładów przemysłowych, naukowych, dobroczynnych i t. p., wskazać nazwę zakładu lub stowarzyszenia i sprawę n. p.: Amerykańska Misja Metodystów - działalność ratunkowa; Merkury Stowarzyszenie Spożywcze w Warszawie - zatwierdzenie statutu; Sokół tow. gimn. w Łodzi - budowa gmachu; kolonje letnie dla dzieci w Piotrkowie - zapomoga i t.d.;

c/ w sprawach ogólnych, a tych jest najwięcej, wskazać sprawę, o którą chodzi, np: uregulowanie ruchu towarowego między Polską a Austrją; Kwesty publiczne; Statut Wzorowy "Komitetów do Walki z Lichwą i drożyzną"; Wydawanie kart na broń i łowieckich; Dodatki kresowe dla urzędników; Wymiar emerytur, pensji wdowich i zaopatrzeń dla dzieci, oraz pozgonnego; Kontrola nad dostarczaniem obowiązkowych egzemplarzy druków; Poświadczenie zmiany wyznania i t. p.

Podawanie przedmiotu sprawy jest s z c z e g ó l n i e j k o n i e c z n e w p i s m a c h r e k l a m u j ą c y c h /przypomnieniach/, gdyż z podanej tylko daty i numeru pisma, wobec nieprowadzenia w Biurze Podawczem żadnych zapisków, pisma poprzedniego odnaleźć nie - podobna -.

P i s m a r e k l a m u j ą c e, n i e o d p o w i a d a j ą c e p o w y ż s z y m w y m a g a n i o m n i e b ę d ą b r a n e p o d u w a g ę.

W odpowiedziach na pisma Ministerstwa podawać zawsze należy d a t ę, z n a k i l i t e r o w e i n u m e r.
Na liczbę pisma składają się:

znak literowy Wydziału

i numer, pod którym pismo to wpisane zostało do Dziennika Wydziałowego:

np. Q.P.4864. Pr.2833. A.K. 1862 i t.d.

Zwracać szczególną uwagę, aby przy powoływaniu się na pisma Ministerstwa nie podawano mylnie z n a k ó w l i t e r o w y c h, n u m e r u i d a t, jak to obecnie często się zdarza, a co niezmiernie utrudnia pracę Biura Podawczego i Sekretarjatów Wydziałowych.-

M I N I S T E R:

/-/ S k a l s k i w.r.

PREZYDJUM RADY MINITROW

Warszawa dnia 27 kwietnia 1921

Nr. 9422.

W sprawie korespondencji
z Władzami Centralnemi

Do
wszystkich Ministerstw, Władz
i Urzędów Centralnych

w W a r s z a w i e

W załączeniu przesyłam jeden egzemplarz okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do urzędów, podległych Ministerstwu w sprawie korespondencji urzędowej z Ministerstwem do wiadomości.

Uznając w zupełności słuszność podanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wskazówek w tym względzie - wobec wprowadzenia jednolitej manipulacji biurowej we wszystkich Ministerstwach, proszę Pana Ministra, Prezesa o wydanie zarządzeń - by do wyłuszczonych w załączonym okólniku wskazówek - stosowano się w korespondencji nietylko z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, lecz wogóle ze wszystkiemi Władzami Centralnemi.

ZA PREZYDENTA MINISTROW:

podpis nieczytelny

DYREKTOR DEPARTAMENTU PREZYDJALNEGO

Odpis.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr.AO.926/1.
Warszawa
dn.19 maja 1920 r.

Przyjazd wyższych funkcjonarjuszy państwowych do powiatu.

Okólnik Nr. 165.

Do Ministerstwa:
Aprowizacji,
Robót Publicznych,
Pracy i Opieki Społecznej,
Przemysłu i Handlu,
Sztuki i Kultury,
Zdrowia Publicznego,
Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Niektórzy z pomiędzy Starostów uskarżali się w ostatnich czasach, że delegaci poszczególnych Ministerstw, odbywający w ich powiatach przegląd stosunków, w odnośnej dziedzinie administracji państwowej panujących, nie starali się o nawiązanie kontaktu ze Starostami, jakkolwiek niejednokrotnie konferowali w czasie swego pobytu w powiecie z kierownikami działów, wchodzących obecnie w skład Starostw.-

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że, o ile chodzi o czynności lustracyjne, przez władze wyższe podejmowane, to rozporządzenie wykonawcze Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. /Dz.U.R.P. Nr.90, poz.488/, dając w art.5-tym poszczególnym Ministerstwom względnie w chwili obecnej władzom administracyjnym II instancji prawo dokonywania lustracji działalności urzędników ze swego etatu, zastrzega równocześnie w ustępie ostatnim, że tak o początku, jak i o wyniku lustracji zawiadomi delegat Starostę; ominięcie zatem w takich wypadkach osoby Starosty niezgodne jest z postanowieniami art.5-go wspomnianego rozporządzenia.

Jednakże i we wszystkich innych razach urzędowego przyjazdu delegatów władz wyższych w granice powiatu bardzo wskazanemby było, aby delegaci ci wchodzili w osobisty kontakt z właściwymi Starostami. Wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. /Dz.U.R.P. Nr. 72, poz.426/ organizacja władz administracyjnych I instancji nadaje ich naczelnikom, t.j. Starostom charakter przedstawicieli Rządu Centralnego, poruczа im znaczną większość spraw administracji państwowej, a w całości egzekutywę .-

Dzięki też tym atrybucjom i zakresowi władzy staje się Starosta w oczach społeczeństwa gospodarzem powiatu, sprawującym jego zarząd i odpowiedzialnym w pierwszym rzędzie za jego stan i losy. W konsekwencji sprowadza to jednak dla Starosty konieczność ustawicznego orjentowania się w stosunkach, panujących we wszystkich dziedzinach powiatowej administracji państwowej.-

Że utrzymanie tego kontaktu leży również w interesie Ministerstwa, jest rzeczą, nasuwającą się na pierwszy rzut oka. W myśl cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 roku /Dz.U.R.P.Nr.72, poz.426/, organem powiatowym, obowiązanym do wykonywania zleceń Ministerstwa względem Wojewodów i odpowiedzialnym za ich wykonanie jest jedynie Starosta, a nie podporządkowani mu kierownicy poszczególnych działów .

Dążeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jest, aby tak Wojewodowie, jak i Starostowie przejęli się zasadą, że są w równej mierze wykonawcami zleceń Ministerstw, zespolonych w Województwie względnie Starostwie, jak Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Pomijanie ich zatem przez delegatów władz przełożonych umniejsza odpowiedzialność Starostów

./.

wobec tych władz i może w konsekwencji doprowadzić do tego, że Starostowie sprawy załatwiane w Starostwie, a leżące w zakresie działania innego Ministerstwa, uważać będą za mniej ważne, aniżeli sprawy, wchodzące w zakres działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.-

Niezależnie od tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, odpowiedzialne za ogólny bieg wypadków w Państwie i zniewolone wskutek tego do utrzymywania dokładnej ewidencji wszystkich zdarzeń z życia społecznego, wymaga ze swej strony od Starostów znajomości stosunków powiatowych tak w zakresie administracji politycznej, jak i we wszystkich innych. Zauważa się przytem, że tej orjentacji wymagą także ciążący na Staroście obowiązek okazywania innym władzom i urzędom pomocy i współdziałania.

Jest przeto rzeczą zrozumiałą, że Starosta, aby móc stawianym mu przez społeczeństwo i władze przełożone wymogom poprawnie i skutecznie zadośćuczynić, winien być poinformowany między innemi także i o wszystkich wypadkach bezpośredniej ingerencji władz przełożonych na terenie powierzonego mu powiatu.-

Taki osobisty kontakt delegatów władz wyższych ze Starostami zapewni z jednej strony Starostom łatwiejszy przegląd stosunków danej dziedziny administracji państwowej, z drugiej zaś umożliwi delegowanym urzędnikom wypowiedzenie swych spostrzeżeń i życzeń, przez co efekt ich podróży urzędowej tylko spotęgować się może. Niemniej ustne porozumienie się ze Starostami wyjaśni obu stronom niejedno z właściwej strony i umożliwi o tyle śpieszniejsze zrealizowanie celu podróży delegatów, że odpadnie potrzeba użycia długiej drogi korespondencyjnej.

Mając zatem powyższe momenty na oku, zwraca się niniejszem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do Ministerstwa z prośbą o wydanie stosownych zarządzeń, aby organa delegowane bądźto przez Ministerstwo bezpośrednio, bądź też przez władzę II instancji do przeprowadzenia na terenie powiatu jakichkolwiek czynności urzędowych, wchodziły zawsze - o ile jakie ważne okoliczności na przeszkodzie temu nie staną,- w osobisty kontakt z właściwym Starostą.

O wydanych w tej mierze zarządzeniach zechce Ministerstwo zawiadomić Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Równocześnie poleca Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Wojewodom wydanie analogicznych zarządzeń w swoim zakresie działania.

M i n i s t e r

w z.

D u n i k o w s k i w.r.

Ministerstwo
Sztuki i Kultury
Weszło dn. 25/V 1920r.
Nr.1286/20

Odpis.

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr.-3/202
Warszawa
dnia 19 maja 1920 r.

Konferencje międzyministerjalne -porządek dzienny.-

Ministerstwo Sztuki i Kultury
Weszło dn. 25/V 1920 r.
Nr. 1282/20

Do
Ministerstwa Sztuki i Kultury
w miejscu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niejednokrotnie otrzymuje zaproszenia na konferencje międzyministerjalne, bez dołączenia materjałów do porządku dziennego, nieraz nawet bez dokładnego oznaczenia porządku dziennego konferencji, a jedynie z krótkiem zaznaczeniem tematu konferencji. Powoduje to niemożność obznajomienia się wyznaczonego na odnośną konferencję delegata Ministerstwa z treścią sprawy, mającej być omawianą, a co zatem idzie niemożność zajęcia stanowiska w danej sprawie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca się wobec tego między innemi i do Ministerstwa Sztuki i Kultury z prośbą o spowodowanie zarządzenia, aby z reguły w zawiadomieniach o konferencjach był wymieniony jaknajdokładniejszy porządek dzienny oraz dołączone w miarę ewentualnej możliwości materjały, odnoszące się do tematu konferencji.

Zarazem uprasza Ministerstwo Spraw Wewnętrznych o wydanie zarządzenia, aby zawiadomienia te były kierowane nie pod adresem poszczególnych urzędników Ministerstwa, lecz wyłącznie pod adresem samego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister
w z. Dunikowski

M.S.

MINISTERSTWO SKARBU

Prezydjum

L. 631/Pr.

Odpis.

Warszawa dnia 4 maja 1920 r.

Okólnik.

Do
wszystkich p.p. Dyrektorów Departamentów, Szefów Sekcji, Dyrektorów i Prezesów Urzędów Ministerstwa Skarbu z prośbą o szerokie opublikowanie wśród podwładnych sobie Pracowników.

Celem ułatwienia p.p. Pracownikom i Pracowniczkom Państwowym nabywania pożyczek państwowych, w myśl rozporządzenia Pana Ministra Skarbu, Wydział Rachuby Sekcji Prezydjalnej Ministerstwa Skarbu otwiera subskrypcję na obie pożyczki dla p.p. Pracowników i Pracowniczek Ministerstwa Skarbu na następujących warunkach.

Subskrybowana suma będzie wpłacana z potrąceń miesięcznych poborów w 10 ratach.

Na każdą wpłatę subskrybent otrzymywać będzie pokwitowanie imienne. Pokwitowania te nie mogą być jednak cedowane na osoby trzecie.

Wydział Rachuby przekazuje miesięcznie wszystkie otrzymane wpłaty na pożyczki do Centralnej Kasy Państwowej.

Wpłacający po wpłaceniu do Wydziału Rachuby sumy odpowiadającej wysokości subskrybowanych odcinków mogą za zwrotem otrzymanych pokwitowań otrzymać z Wydziału Rachuby polecenie do Centralnej Kasy Państwowej na wydanie mu opłaconych świadectw tymczasowych lub odcinków pożyczki.

Świadectwa tymczasowe i ostateczne papiery pożyczek będą wydawane:

Subskrybującym na sumy do 500 mk - w odcinkach 100-markowych.

Subskrybującym na sumy od 500-1000 mk. -w odcinkach 500 markowych,

i Subskrybującym na sumy od 1000 mk. wzwyż w odcinkach 1000 mk.

Życzący sobie mogą poza miesięcznemi strąceniami ze swych poborów wpłacać w Wydziale Rachuby i gotówkowe sumy na poczet subskrybowanych sum.

Urzędy Ministerstwa Skarbu, wypłacające pobory bezpośrednio z Kasy Urzędu, podawać mogą do Wydziału Rachuby kolektywne listy subskrybentów oraz wnosić na ich rachunki wpłaty, zá które Wydział Rachuby wystawiać będzie imienne kwity.

Wobec tego, że ten sposób zapisywania się na pożyczkę daje możność z jednej strony wszystkim Pracownikom Państwowym skapitalizowania sobie w krótkim czasie dowolnej sumy, z drugiej zaś strony przyczynienia się swym groszem do zapewnienia powodzenia pożyczkom państwowym - Prezydjum Ministerstwa Skarbu nie wątpi, że sposób ten znajdzie szerokie poparcie wśród p.p. Pracowników i Pracowniczek Ministerstwa Skarbu.

Szef Sekcji Prezydjalnej
/-/ Dangel

Ministerstwo Skarbu
Dep.Budż.
L.58311
W sprawie oszczędności w gospodarce państwowej.

Warszawa, dn.3 lipca 1920r.

Do
Kancelarji Cywilnej Naczelnika Państwa, Biura Sejmu Ustawodawczego, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego i Głównego Urzędu Ziemskiego, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie.

Już w programowem przemówieniu mojem w Sejmie, wygłoszonem dnia 30 czerwca r.b., miałem sposobność zaznaczyć, że celem pierwszorzędnym Rządu będzie dążyć do możliwie jaknajumiejętniejszego gospodarowania groszem publicznym, do zapobiegania w szczególności wadliwej, bo rozrzutnej administracji publicznej.

W obliczu wysuwających się dzisiaj na pierwszy plan troski o utrzymanie egzystencji Państwa staje się konieczność najdalej idącej oszczędności budżetowej główną zasadą administracji, która to zasada musi przyświecać wszystkim władzom, urzędom i organom państwowym. Tylko bowiem wtenczas spełnimy ciążący na nas w historycznym momencie obowiązek, jeżeli rozporządzalnych dziś materjalmych środków Państwa użyjemy wyłącznie na pokrycie wydatków związanych z utrzymaniem i zabezpieczeniem naszej państwowości. -

Dotychczasowe doświadczenie poucza jednak, że organy publiczne nie zawsze liczyły się z siłami finansowymi Skarbu Państwa. Niejednokrotnie żądano i używano grosza publicznego na cele niewątpliwie ważne i doniosłe z punktu widzenia udoskonalenia i rozwinięcia we wszystkich szczegółach istniejących czy powstających urządzeń administracyjnych, ale nie niezbędne z punktu widzenia istnienia i zabezpieczenia bytu Rzeczypospolitej.

Dlatego pozwalam sobie prosić Pana Ministra /Prezesa, Generalnego Delegata/, aby w uznaniu obecnej sytuacji zechciał polecić kierownikom podwładnych urzędów i władz, by we wszystkich działach administracji, pod osobistą odpowiedzialnością, stosowali bezwzględna oszczędność, polegającą na uskutecznianiu tylko tych wydatków, które są niezbędne dla utrzymania normalnego toku administracji publicznej, oraz tych, które bezpośrednio lub pośrednio są związane z obroną granic i z utrzymaniem i zabezpieczeniem bytu Państwa. Wszystkie inne wydatki będą musiały być odłożone na czas późniejszy.

Zasady powyższe należy bezwzględnie stosować zarówno co do wydatków już ustalonych i przyznanych budżetami poszczególnych władz i urzędów jakoteż we wszystkich wnioskach zmierzających do podwyższenia już przyznanych lub otwarcia nowych kredytów. Podkreślam z naciskiem, że mylne jest spotykane często zapatrywanie władz, iż obowiązkiem ich jest zużycie zupełne stojących im do dyspozycji kwot budżetowych. Przeciwnie, obowiązkiem jest najdalej idące ograniczanie wydatków, aby pozostałe w ten sposób środki pieniężne mogły być użyte na naglące potrzeby obrony Państwa.

Stwierdzam, że Państwa, znajdujące się w nierównie korzystniejszym od nas położeniu - wymieniam Anglję i Francję - uznały konieczności stosowania w obecnych przełomowych czasach daleko posuniętej oszczędności budżetowej. U nas w czasie ciężkiej wojny, wobec znanego stanu finansów państwowych, przestrzeganie oszczędności jest kategorycznym imperatywem dyktowanym powagą dziejowej chwili.

Celem dopilnowania ścisłego stosowania wymienionych wyżej zasad przez wszystkie władze Rzeczypospolitej zostaje utworzony w obrębie Departamentu budżetowego Ministerstwa Skarbu specjalny organ, którego zadaniem będzie ujednostajnienie wspomnianych zasad i podawanie do mej wiadomości spostrzeżonych co do nich odchyleń, celem wyciągnięcia z takich faktów najdalej idących konsekwencji. -

PREZYDENT MINISTROW
i
Minister Skarbu

/-/ Wł. Grabski

17

Warszawa dnia 22 listopada 1920 r.

MINISTERSTWO SKARBU

L.71646/20 D.B.

w sprawie interwencji
władz niższych instancji
w Ministerstwie Skarbu.

Do

wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego i Głównego Urzędu Ziemskiego.

W ostatnich czasach mnożą się wypadki, że poszczególne władze II-ej, wzgl. I-ej instancji oraz pojedyncze organa rządowe podległe tej lub innej władzy centralnej zwracają się pisemnie lub ustnie bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu w sprawach należących do ich zakresu działania.

Ponieważ tego rodzaju postępowanie wspomnianych władz i urzędów sprzeciwia się zasadom organizacyjnym administracji państwowej, w myśl których Ministerstwo Skarbu może w sprawach resortowych danych urzędów i władz komunikować się bezpośrednio tylko z ich przełożonym Ministerstwem, przeto Ministerstwo Skarbu uprasza także w interesie zmniejszenia ilości korespondencji urzędowej, o wydanie wszystkim podległym władzom i urzędom zakazu zwracania się bezpośredniego do Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu będzie na przyszłość rozpatrywać tylko takie wnioski, które zgłaszane będą w przepisanym toku instancji.

O wydanych zarządzeniach w tej sprawie uprasza się zawiadomić Ministerstwo Skarbu.

Nadto Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że nie będzie załatwiało zgłaszanych przez strony interesowane w drodze pisemnej lub ustnej wniosków, nierozpatrzonych poprzednio w resortowych Ministerstwach.

Za Ministra Skarbu
/./ Weinfeld

Ministerstwo Sztuki i Kultury przesyła powyższy okólnik Ministerstwa Skarbu z prośbą o ścisłe zastosowanie się do niego.

Warszawa 29 listopada 1920 r.

Za Kierownika
Sekretarz Generalny

p. Regentowa 18

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. 2589/GUK.

Warszawa, dn. 29 kwietnia 1921r.

Do
Kancelarji Cywilnej Naczelnika Państwa, Biura Sejmu Ustawodawczego, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego i Głównego Urzędu Ziemskiego.

Ministerstwo Skarbu uprasza o podanie do wiadomości wszystkich podległych Władz asygnujących, aby przesyłając do Centralnej Kasy Państwowej asygnatę w której zaznaczono, że wyasygnowana suma ma być przekazaną pewnej osobie lub instytucji przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, dołączały do tej asygnaty w analogicznem zastosowaniu postanowień § 42 "Tymczasowych przepisów o sposobie pobierania dochodów i dokonywania wydatków przez Władze i Urzędy Państwowe" /Dz. Urz. M-stwa skarbu N. 5 z dnia 10/II 1920r. poz. 107/ pismo wystosowane do osoby, względnie instytucji mającej otrzymać wyasygnowaną sumę.-

Generalna Kasa Państwowa, po otrzymaniu asygnaty wraz z pismem, uzupełni pismo wiadomościami, kiedy i do jakiego oddziału P.K.K.P. suma wyszczególniona w nim zostaje przekazaną i prześle pismo bezpośrednio adresatowi.

Na podstawie otrzymanego pisma adresat będzie mógł natychmiast podjąć przekazaną mu sumę we właściwym Oddziale P.K.K.P.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU SKARBOWEGO
podpis nieczytelny

M. S. Wewn.
Komisarjat Rządu
m.st. Warszawę
Warszawa-Ratusz
Dn. 21 Stycznia 1920r.

DO PANA
MINISTRA KULTURY I SZTUKI

Nr. 241.

Po porozumieniu się z p. Ministrem Kolei Żelaznych, mam zaszczyt podać do wiadomości Pana Ministra zasady, na jakich mogą być udzielane pozwolenia na przejazd kolejami żelaznemi urzędnikom państwowym w okresie od 20/I do 1/IIr.

Urzędnicy państwowi, delegowani na wyjazd z Warszawy w sprawach służbowych, winni posiadać specjalne zaświadczenie, podpisane przez Pana Ministra, względnie p.Vice Ministra i p. Szefa Sekcji, stwierdzające konieczność wyjazdu w sprawach służbowych. Urzędnicy z takiemi zaświadczeniami winni zgłosić się do Komisarjatu Rządu, do Wydziału Ogólno-administracyjnego, gdzie otrzymają zaświadczenie w 2-ch egzemplarzach na prawo wyjazdu do określonej miejscowości. Jeden egzemplarz pozostaje w Kasie kolejowej przy wykupieniu biletu, drugi zaś - zostanie u urzędnika dla wylegitymowania się w pociągu. Bez okazania powyższych zaświadczeń, nikomu bilety nie będą wydawane.-

Komisarz Rządu na m. st. Warszawę
/-/ Fr. Amusz.

Urząd Zaopatrywania
Pracowników Państwowych
Leszniecka 7.

Warszawa, w listopadzie 1919 r.

Komunikat Nr.131.

Papierosy za październik wydawane będą po 100 szt. na osobę za cenę Mk.20.-

Listy na papierosy oraz należność za nie przyjmowane będą w porządku następującym:

w dn.18.b.m. Sejm Ustawod., Prezyd. Rady Min., Najwyż. Izba Kontr. Państw.
Min. Spraw Wojskowych i Min. Spraw Zagranicznych.

" " 19. " Min. Spraw. Wewn., Min. Kolei Żel., Min. Sztuki i Kult., Min. Sprawiedliwości i Szkoły Powszechne.

" " 20. " Min. Poczt i Telegr., Min. Roln., Min. Rob. Publ., Min. Pracy i O.S.

" " 21. " Min. Przem. i Handlu, Min. Zdrowia, Min. Oświaty, Min. Aprow.

" " 22. " Szkoły Średnie, Urzędy Autonomiczne oraz instytucje i urzędy powyższym wykazem nie objęte.

U.Z.P.P.

URZĄD ZAOPATRYWANIA
PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH
MAZOWIECKA 7.

Warszawa, w kwietniu 1920 r.

KOMUNIKAT Nr. 141.

W sprawie kart żywnościowych.

Urząd Zaopatrywania P. P. podaje do wiadomości co następuje:

1) karty żywnościowe za m-c luty realizowane będą do dnia 15 b. m. Nieopłacone do powyższego terminu karty tracą swą wartość i bezwzględnie prolongowane nie będą.

2) karty żywnościowe za m-c marzec wydawane będą w następującym porządku:

w dn.	14	b. m.	—Min. Sprawiedliwości, Min. Zdrowia i Min. Przemysłu i Handlu
„	15	„	„ Oświaty oraz Szkoły Średnie i Powszechne
„	16	„	„ Spraw Wewnętrznych, Min. Poczt i Telegrafów i Min. Kolei Żelaznych
„	17	„	„ Spraw Wojskowych, Min. Aprowizacji z urzędami jemu podległemi oraz Urzędy Autonomiczne
„	19	„	„ Pracy i Opieki Społ., Min. Skarbu, Najwyższa Izba Kontroli Państwa i Prezydjum Rady Ministrów
„	20	„	„ Robót Publ., Min. Sztuki i Kultury i Min. Rolnictwa
„	21	„	„ Spraw Zagranicznych, Misje i Konsulaty Zagraniczne, Sejm Ustawodawczy, oraz urzędy i instytucje powyższym wykazem nieobjęte.

Uwaga: Pp. Delegaci, wzgl. osoby upoważnione, proszeni są o zgłaszanie się po odbiór kart ściśle w terminach wyżej wskazanych. Karty wydawane będą od godz. 8½ rano do 2½ po poł.

3) karty żywnościowe wydawane będą na zasadzie list imiennych, które winny być złożone w dwuch egzemplarzach podpisanych przez Naczelników Wydziałów, i opatrzone pieczęcią urzędową. Do otrzymania kart na okres bieżący

niezbędne jest przedstawienie list żywnościowych, opatrzonych własnoręcznymi podpisami osób, które otrzymały karty w okresie ubiegłym.

Pracownicy, którzy dla jakichkolwiek powodów zostali pominięci przy formowaniu list, korzystać będą z racji żywnościowych w następnym okresie. Żadne dodatkowe listy nie będą przez Urząd uwzględniane.

Uwaga: Listy winny być sporządzane bez poprawek, skrobań, przekreśleń i t. p.: wszelkie zmiany wymagają specjalnego omówienia przy końcu list.

4) zawartość racji żywnościowej, cena oraz termin realizowania kart za m-c marzec zakomunikowane będą w dniach najbliższych.

U. Z. S. S.

O K Ó L N I K No. I.

W sprawie wymiany spraw i papierów pomiędzy wydziałami i kancelarją

1/ Wszystkie papiery wchodzące do Ministerstwa wpływają przedewszystkiem do kancelarji dla przeciągnięcia przez dzienniki zaregestrowania, poczem dopiero skierowywane zostają do Sekretarjatu Generalnego, a stamtąd do właściwych sekcji.

Sekcje, po przygotowaniu odpowiedzi, przesyłają je wraz z papierami wchodzącymi w odpowiednich teczkach do sekretarjatu, skąd po przejrzeniu, oddawane są w tychże teczkach do maszyn. Po otrzymaniu papierów z maszyn, Sekretarjat przesyła je do właściwych sekcji do podpisu i zupełnie już gotowe odpowiedzi, wraz ze wszystkimi papierami wchodzącymi, skierowywane zostają przez sekcje ostatecznie do kancelarji dla ekspedycji i odnośnego złożenia w archiwum.

2/ O ile papier wpływa bezpośrednio do jakiegokolwiek wydziału, winien być bezwarunkowo przed załatwieniem przesłany do kancelarji dla wciągnięcia do dziennika i zaregestrowania.

3/ Listy adresowane na imię Ministra / imienne / jak również "sekretne" i " poufne "winny być przez kancelarję, bez rozpieczętowania, wręczane Sekretarzowi Generalnemu, na osobistą tegoż odpowiedzialność.- Listy tego rodzaju należy przeciągać przez osobny dziennik.

4/ Dla wszystkich papierów wpływających do Ministerstwa prowadzony jest jeden główny dziennik podawczy wraz z pomocniczymi regestrami.- Każdy wydział Ministerstwa w porozumieniu się z kancelarją określi, jakie papiery mają być wciągane do specjalnych regestrów.

5/ Dla wszystkich papierów wychodzących z Ministerstwa i przeciąganych przez główny dziennik jest jedna ekspedycja. Wszystkie więc papiery wychodzące z Ministerstwa winny być przesyłane do kancelarji dla przeciągnięcia ich przez dziennik i wyekspedjowania.

O ile wydziały zaopatrują przesyłane do kancelarji dla wyekspedjowania papiery numerami swoich dzienników wydziałowych, to numery te powinny być poprzedzone znakami wydziałów oraz umieszczone pod miejscem przeznaczonem na blankiecie dla numeru dziennika głównego.-

6/ Zasadniczo wszelka łączność poszczególnych wydziałów z Sekretarjatem i Kancelarją Ministerstwa, odbywa się za pośrednictwem gońców, którym

nie daje się żadnych ustnych poleceń i instrukcji,lecz teczki z papierami dla doręczenia komu należy i odwrotnie.

7/ Sprawy pilne,wymagające szybkiego załatwienia przesyła się do wydziałów i odwrotnie w tych samych teczkach umieszczone na wierzchu w czerwonej okładce.

8/ Sprawy rozsyłane są do wydziałów przed godziną 11-ą. Gońcy doręczający sprawy,zabierają z wydziałów teczki z gotowymi już papierami do sekretarjatu. Jedynie sprawy wyjątkowo spieszne,wymagające bezzwłocznego załatwienia,przesyłane są po za wskazanym terminem.

9/ Nie wolno ze sprawy oddzielać papieru dla przesłania do sekretarjatu lub innego wydziału.- Aż do ostatecznego załatwienia sprawy,wszystkie papiery stanowiące daną sprawę muszą krążyć razem w jednej okładce,tak jak zostały przesłane z regestratury do wydziału.-
W razie konieczności wyłączenia jakiegoś dokumentu dla zwrócenia go lub zatrzymania na stałe w wydziale,musi być zrobiona na sprawie odpowiednia adnotacja.-

10/Sprawy przesłane do wydziału dla załatwienia,winny być załatwione najpóźniej w ciągu dni dziesięciu.O ile zaś załatwienie możliwe jest dopiero po kilkunastu dniach lub później,sprawa winna być zwrócona do regestratury ze wskazaniem terminu w którym wydział pragnie ją mieć z powrotem do załatwienia.

11/Wszelkie otrzymane papiery,wymagające załatwienia,nie powinny pozostawać bez odpowiedzi. Zwracający się winien być z reguły zawiadomiony,że sprawie jego został nadany bieg o ile sprawa wymaga dłuższego załatwienia.Dla pewnej kategorji odpowiedzi wskazane są blanety z drukowanym tekstem,dopełnianym każdorazowo.

Formy porozumiewania się na papierach

12/W celu porozumienia się wydziałów z kancelarją i odwrotnie,co do załatwienia danego papieru, oraz dla uniknęcia pomyłek przy przepisywaniu i ekspedycji papierów,konieczne jest ujednostajnienie formy załatwienia pisma,oraz znaków porozumiewawczych. Ułatwia to też w następstwie orjentowanie się przy korzystaniu ze spraw.-

13/Wszelkie znaki i adnotacje umieszczone są na papierze w kolejnym porządku jego załatwienia.

14/Po otrzymaniu pisma w Ministerstwie,kancelarja stawia w końcu tego pisma,tam gdzie przypuszczalnie rozpocznie się dalsze jego załatwianie,stempel Ministerstwa / prezentatę /i notuje datę otrzymania ,

zaopatruje w No. pod jakim pismo zostało do dziennika wciągniętem, oraz ilość załączników. Z lewej strony stempla prezentaty,wybity zostaje stempel z oznaczeniem sekcji,do której papier winien być skierowany. O ile strona papieru dopisana jest do końca,stemple te umieszczone zostają u góry następnej strony.

Naczelnik wydziału lub referent,załatwiający dany papier,stawia w dalszym ciągu swe adnotacje co do dalszej kolei papieru. O ile więc np. dany papier zwrócony przez wydział do kancelarji dla wyekspedjowania pisma,ma być po załatwieniu ekspedycji przesłany z powrotem do wydziału,winna być na nim umieszczona adnotacja: „ po wyekspedjowaniu pismo zwrócić", lub jeśli ma być przesłany do innego wydziału dla dalszego załatwienia,lub dla zaznajomienia się z treścią wysłanego pisma, winna być umieszczona adnotacja np.„po wysłaniu pisma do sekcji II" O ile papier ma być zwrócony dopiero po pewnym czasie,przesyłając go do kancelarji należy zaopatrzyć adnotacją np. „ zwrot 20/III." O ile papier ma być złożony w archiwum,zaopatrzony być winien adnotacją : „ a/a ".

Przy wszelkich adnotacjach i znakach winna być umieszczona cyfra tego kto decydował.-

M i n i s t e r
/--/ Z.Przesmycki

Naczelnik Kancelarji
/--/ W.Lewandowski.

O k ó l n i k No. 3.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 18-go września 1918 r.przepisy tymczasowe z dnia 6-go lutego 1918 r. No.283 w sprawie djet dla urzędników zostały na czas wojny zmienione i obecnie przedstawiają się następująco:

1.Oprócz zwrotu ceny biletu kolejowego i dorożek należą się djety:

	w ciągu pierwszych dni 14.	za każdy dzień następny
W kategorji I płac dziennie	75 Mk.	62 mk. 50 fen.
II " "	60 "	50 " -
III " "	45 "	37 " 50 "
IV. " "	37 " 50 fen.	31 " 25 "
V. " "	30 " -	25 " -
VI. " "	27 " -	22 " 50 "
VII " "	24 " -	20 " -
VIII " "	21 " -	17 " 50 "
IX.X.i XI. "	20 " -	15 " -

2. Po za granicami Państwa djeta powyższa zwiększa się o 25 %.

3. W I-ej do IV-ej kategorji płac włącznie należy się zwrot biletu kolejowego klasy I-ej, od V-ej do IX-ej kategorji płac włącznie - zwrot biletu kolejowego klasy II-ej, w pozostałych t.j. w X-ej i XI kategorji zwrot biletu klasy III-ej.

4. Koszta podróży kołowej,w szczególności też koszta dojazdu do kolei żelaznej, oraz koszta dostawy bagażu podróżnego / wynagrodzenie tragarzy / zwraca się urzędnikowi w faktycznie wydanej kwocie.-

5. W razie przeniesienia urzędnika którejkolwiek kategorji płac z urzędu na inne miejsce służbowe,należy mu się zwrot biletu kolejowego,przypadającego na jego kategorję płacy oraz takich samych biletów kolejowych dla żony i dzieci,tudzież jednej osoby ze służby,lecz tylko wtedy,jeżeli urzędnik jest żonaty. Prócz tego należy mu się odszkodowanie za zniszczone meble, a to we wszystkich kategorjach płac od III-ej do XI-ej kawalerowi i bezdzietnemu wdowcowi płaca jednomiesięczna,żonatemu lub wdowcowi z najmniej dwojgiem dzieci - płaca dwumiesięczna,jednak we wszystkich wypadkach bez dodatku drożyźnianego.

O ile ustali się praktyka, że koszt przewozu mebli w tych wypadkach zwraca skarb kolejowy, powyższe odszkodowanie za meble zniża się o kwotę należności przewozowej.

Urzędnicy, przenoszeni na własną prośbę na inne miejsce służbowe, nie mają prawa do powyższych należytości, z wyjątkiem zwrotu kosztów samej jazdy.

Urzędników, którzy z innej części Polski celem objęcia stanowisk służbowych w Królestwie Polskiem przybyć mają, traktuje się co do tych kosztów przeprowadzania wedle specjalnej, w każdym wypadku zawrzeć się mającej umowy.

M i n i s t e r

/-/ Z. Przesmycki

Sekretarz Generalny

/-/ R. Walewski

O k ó l n i k No. 7.

W sprawie godzin przyjęć u p.Ministra.

Do wszystkich P.P. Urzędników.

Z polecenia p.Ministra Sekretarjat Generalny komunikuje co następuje:

P.P.Urzędników w sprawach służbowych, przyjmować będzie pan Minister, wyłącznie w pewnej codziennie wyznaczonej godzinie, co do której należy każdego dnia zasięgnąć informacji u Sekretarza Generalnego.

Pan Minister poleca również by udając się do niego, każdy z p.p. urzędników przygotował całość spraw, które ma przedstawić, gdyż z reguły, każdy tylko raz dziennie przez p.Ministra przyjętym być może.

W celu unormowania porządku przyjść, zechcą p.p. urzędnicy zapisywać się poprzednio w Sekretarjacie Generalnym.

Sekretarz Generalny.

/-/ R. Walewski

Warszawa dn 4/IV 1919

O k ó l n i k N r . 9.

W sprawie nabywania książek
przez Ministerstwo.

Wszelkie książki, podręczniki itp. sprowadzać można jedynie na zasadzie wypisanego poprzednio zapotrzebowania na odpowiednim blankiecie książki zapotrzebowań znajdującej się u Naczelnika Kancelarji.

Spis książek, które dany kierownik wydziału lub referent nabyć zamierzają, winien być uprzednio przedstawiony szefowi właściwej sekcji do akceptacji, następnie zaś skierowany do Naczelnika Kancelarji do dalszego wykonania.

Na spisie wymienić należy księgarnie z dokładnym jej adresem, gdzie żądane książki nabyć można.

Bez akceptacji Szefa Sekcji, żadnych książek dla Ministerstwa sprowadzać nie wolno.

M i n i s t e r
/-/ Z.Przesmycki

Sekretarz Generalny
/-/ R.Walewski

Warszawa, dn. 12 kwietnia 1919 r.

O K Ó L N I K No.10

W sprawie papierów do Ministerstwa wchodzących

Sekretarjat Generalny z polecenia p.Ministra podaje do wiadomości co następuje:

Wszelkie wpływające do Ministerstwa papiery /prośby,podania listy,dokumenty i t.d./ winny być przedewszystkiem kierowane do dziennika gdzie otrzymują stempel oraz właściwy numer, z dziennika też otrzymują p.p.kierownicy wydziałów i referenci akta do załatwienia, kwitując z odbioru w książeczkach wydziałowych.

W wypadku gdy papier jaki doręczony zostaje kierownikowi wydziału lub referentowi bezpośrednio, należy go odesłać natychmiast do dziennika, skąd powróci on może do wydziału trybem wyżej wspomnianym.

Załatwianie jakiejkolwiek sprawy przed przeprowadzeniem przez Dziennik wszystkich odnośnych papierów jest niedopuszczalne.

Sekretarz Generalny

/-/ R.Walewski

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1919 r.

O k ó l n i k N r . 1 1 .

Przy omawianiu spraw z interesantami nie należy ich pod żadnym pozorem wtajemniczać w ppzycje budżetu Ministerstwa. Jest to wogóle nie wskazane, a obecnie doprowadziło już do dziennikarskich plotek, częstokroć zupełnie błędnych. Wszyscy pp.Urzędnicy zechcą ściśle stosować się do tego rozporządzenia, które zresztą byłoby zbytecznem, gdyby należycie obserwowano okólnik mój Nr.5,według którego tylko Minister i Vice-Minister mają prawo do udzielania osobom postronnym jakichkolwiek wiadomości w sprawach wewnętrznych Ministerstwa.

M i n i s t e r

/-/ Z.Przesmycki

Sekretarz Generalny

/-/ M.Sulewski

Warszawa, dn.1 maja 1919 r.

O k ó l n i k No.12

Z polecenia Pana Ministra Sekretarjat Generalny podaje niniejszem do wiadomości, że wszelkie listy pociągające za sobą zobowiązania finansowe dla Ministerstwa, oraz zawiadomienia o przyznanych subsydjach, zapomogach, subwencjach i t.d. winny być podpisywane ~~xxxxx~~ wyłącznie przez Pana Ministra lub Pana Podsekretarza Stanu.

Sekretarz Generalny

/-/ R.Walewski.

Warszawa, dnia maja 1919 r.

O k ó l n i Nr. 13.

Do Pp.Naczelników i Kierowników samodzielnych wydziałów.

W sprawie nieznajomości ustaw.i przepisów ze strony funkcjonarjuszów państwowych.

Na skutek pisma Prezydjum Rady Ministrów z dn.15 b.m.Nr.10197/19 zarządzam co następuje:

1/ W każdym Wydziale, Biurze, Urzędzie ma się znajdować należycie skompletowany zbiór "Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" i "Monitora Polskiego".

2/ Rzeczą Naczelnika względnie Kierownika Wydziału /Biura,Urzędu/ będzie dopilnować, aby wszyscy bez wyjątku podwładni mu urzędnicy zapoznali się jaknajdokładniej z ustawami, rozporządzeniami i instrukcjami, obowiązującymi w specjalnym dziale ich służby, jak również przepisami natury ogólnej /np. organizacja władz, tok instancji etc./, a także, aby przez pilne i ciągłe studjowanie Dziennika Ustaw i Monitora przyswajali sobie dokładną znajomość ustaw, rozporządzeń i przepisów wydawanych w przyszłości.

3/ Do zapoznania się z już obowiązującymi przepisami Naczelnik /Kierownik/ Urzędu /Sekcji względnie Wydziału/ wyznaczy swym podwładnym krótki termin /3-4 tygodni/, po upływie którego ma się w odpowiedni sposób przekonać, czy zarządzeniu jego stało się zadość.

4/ O ile w przyszłości okaże się, że mylne lub szkodliwe dla sprawy zarządzenie wydano wskutek nieznajomości obowiązujących przepisów winien urzędnik, który był autorem tego zarządzenia, a w miarę okoliczności i jego bezpośredni przełożony pociągany do odpowiedzialności.

Jednocześnie polecam, aby postanowienia te były perjodycznie,co pewien czas przypominane podległym urzędnikom, a nadto, aby kierownicy wydziałów, dokonujący przeglądu /inspekcji/ danego Urzędu, przekonywali się za każdym razem,w stosowny sposób, czy personel urzędu jest dokładnie obeznany z obowiązującymi przepisami.

Dla sprawdzania znajomości ustaw i przepisów ze strony Kierowników Wydziałów wyznaczam Radcę Prawnego p.A.Jagowda.

Warszawa,20 września 1920 r.

M i n i s t e r
/-/ Z.Przesmycki

Sekretarz Generalny
w.z./-/Natalja Kowalska

20. września 1919 g.

Cz.

p. Legedtowicz

31

O k ó l n i k Nr.14.

W sprawie znoszenia się
z władzami I instancji
w Galicji.

Na skutek pisma Prezydjum Rady Ministrów z dnia 28 października r.b.Nr.13120/19 zarządzam, aby organy Ministerstwa Sztuki i Kultury ściśle stosowały się do art.3 rozporządzenia mego z dnia 1 lipca r.b. w sprawie przejęcia działów administracji Galicji, stanowiącego, że Ministerstwo Sztuki i Kultury z władzami pierwszej instancji w Galicji oraz władze te z Ministerstwem Sztuki i Kultury znosić się będą przez Generalnego Delegata Rządu.

M i n i s t e r

/-/ Z.Przesmycki

Sekretarz Generalny
/-/ R.Walewski

Warszawa, dn.4 listopada 1919.

31v

90
125
215

2000
215

O K Ó Ł N I K Nr. 16

Do pp. Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów.

Pismem z dnia I4 b.m. Nr. 4I0/20 P. Prezydent Ministrów komunikuje, że zamierza co miesiąc urządzać konferencje z przedstawicielami prasy w celu informowania ich perjodycznie o wynikach działalności Rządu. Materjały do tych konferencji będzie zbierał w postaci wywiadów od poszczególnych Ministrów Naczelnik Wydziału Prasowego Prezydjum Rady Ministrów.

Wobec powyższego proszę Panów o niezwłoczne dostarczenie mi sprawozdania z dotychczasowej działalności Wydziałów.

Warszawa dn. 23 stycznia
I920 r.

Minister
w z.
/-/ Jan Heurich

Sekretarz Generalny
/-/ R. Malewski

O K Ó L N I K Nr. 16

do pp. Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów .

Pismem z dnia I4 b.m. Nr. 4I0/20 P, Prezydent Ministrów komunikuje, że zamierza co miesiąc urządzać konferencje z przedstawicielami prasy w celu informowania ich perjodycznie o wynikach działalności Rządu . Matarjały do tych konferencji będzie zbierał w postaci wywiadów od poszczególnych Ministrów Naczelnik Wydziału Prasowego Prezydjum Rady Ministrów .

Wobec powyższego proszę Panów o niezwłoczne dostarczenie mi sprawozdania z dotychczasowej działalności Wydziałów .-

Warszawa dn. 23 stycznia
I920 r.

M i n i s t e r

w z.
/-/ Jan Heurich

Sekretarz Generalny

/-/ R. Walewski

800.70
70.8
560:
14
574

32
24
56

Okólnik Nr.17

Do

P.P. Kierowników Wydziałów i
Referentów Ministerstwa Sztuki
i Kultury.

Sekretarjat Generalny podaje niniejszem do wiadomości z polecenia Pana Wice-Ministra że bruljony listów, nie opatrzone dokładnym adresem nie będą przez Sekretarjat przyjmowane.-

Sekretarz Generalny

/-/ R.Walewski.

Warszawa dn. 26/I 1926

O K Ó Ł N I K Nr 22.

Do pp.Naczelników i Kierowników Wydziałów.

Na skutek listu p Prezydenta Ministrów z dn.27/II 1920. Nr.3322/20 zwracam uwagę Panów na konieczność poprzedniego porozumiewania się każdego Ministerstwa resortowego z Ministerstwem Skarbu przed zajęciem stanowiska w Sejmie, także i w tych wypadkach gdy komisje Sejmowe przyznają Ministerstwom resortowym z własnej inicjatywy powiększenie kredytów.-

dn. 3 marca 1920 r.

M i n i s t e r
(-) J. HEURICH

O K Ó Ł N I K Nr. 23

W sprawie konferencji.

Na podstawie okólników Pana Prezydenta Ministrów z dn. 10/I 1920. Nr. 2023, i z dn. 14/II 1920. Nr 2669, zarządzam co następuje:

1/ W razie zwoływania konferencji przez urzędników Ministerstwa Sztuki i Kultury z udziałem przedstawicieli Ministerstw, należy zaproszenia wysyłać nie później niż tydzień przed projektowanym terminem konferencji. Odstępstwa od tej zasady czynione być mogą jedynie w razie wyjątkowej nagłości sprawy.

2/ Do pisma zapraszającego na konferencję dołączony być musi szczegółowy materjał dla umożliwienia przedstawicielom Ministerstw zorjentowania się w sprawie mającej być przedmiotem obrad.

3/ W razie zwoływania konferencji z udziałem przedstawicieli prasy, należy zawczasu powiadomić o tem Wydział prasowy Prezydjum Rady Ministrów.

Minister
wz.
/-/ Jan Heurich

Sekretarz Generalny /-/ Roman Walewski

Warszawa dnia 4 marca 1920r.

O K Ó Ł N I K Nr. 24.

W sprawie pertraktacji
z cudzoziemcami.

Na podstawie okólnika Pana Prezydenta Ministrów z dn. 5/II 1920. Nr. 1974, polecam wszystkim urzędnikom Ministerstwa Sztuki i Kultury by o cudzoziemcach zwracających się do Ministerstwa zasięgali przed wejściem w jakiekolwiek pertraktacje opinji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

M i n i s t e r

wz.

/-/ Jan Heurich

Sekretarz Generalny

/-/ Roman Walewski

Warszawa dnia 4 marca 1920r.

OKÓLNIK N. 27.

w sprawie godzin biurowych w soboty.

Do

Wszystkich Pracowników

Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Na podstawie uchwały Prezydjum Rady Ministrów, powziętej na posiedzeniu w dniu 24/III r.b., która wprowadza w okresie letnim od 1/IV do 30/IX urzędowanie pięciogodzinne w soboty, zarządzam co następuje:

Począwszy od dnia 10/IV 1920 r., urzędowanie w soboty rozpoczynać się będzie o godzinie 8 1/2 i kończyć o godzinie 1 1/2 pp.

M i n i s t e r

/-/ Jan HEURICH

Sekretarz Generalny

/-/ Roman WALEWSKI

Warszawa, dn. 7.4.20.

HK.

O K Ó Ł N I K No. 29

W sprawie sprawozdań z
działalności Ministerstwa.

Proszę o przesłanie do Wydziału Prasowego Ministerstwa Sztuki i Kultury, ogólnych sprawozdań z działalności wydziałó za rok ubiegły - 1919. Oprócz sprawozdania rzeczowego, wyjaśniającego metodę działania, zasady kierownicze, najważniejsze cele, które poszczególne wydziały wytknęły sobie w pracy, oraz omówienie zrealizowanych planów i projektów, pożądane jest szczegółowe sprawozdanie budżetowe poszczególnych wydziałów. Sprawozdania Panów będą służyły jako materjał do rocznika Ministerstwa Sztuki i Kultury. Ponieważ rocznik Ministerstwa powinien się ukazać najpóźniej dnia 1 czerwca, przeto proszę o możliwie jaknajprędsze opracowanie i przesłanie materjałów z działalności wydziałów Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Minister

w.z.
/-/ Jan Heurich

Sekretarz Generalny

/-/ Roman Walewski

Warszawa dn.19 kwietnia 1920r.

O K Ó Ł N I K No. 30.

do wszystkich pracowników Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Niniejszem podaje do wiadomości że w dniu 25 kwietnia wyjeżdżam do Małopolski w towarzystwie pp.Jana Skotnickiego referenta wydziału malarstwa, rzeźby i sztuk zdobniczych, oraz Leona Chrzanowskiego referenta statystyczno-prasowego, celem dokonania inspekcji podległych Ministerstwu Szkół i Instytucji artystycznych w Małopolsce.

Podczas mojej nieobecności która potrwa dwa tygodnie zastępować mnie będzie Pan Jarosław Wojciechowski, naczelnik Wydziału Zabytków i Muzeów, któremu niniejszem powierzam ogólne kierownictwo Ministerstwa, upoważniając go do załatwiania wszelkich spraw bieżących, oraz do podpisywania pism w imieniu Ministerstwa.

Wzywam wszystkich pracowników w Ministerstwie Sztuki i Kultury, by podczas mojej nieobecności stosowali się do instrukcji i poleceń jakie wyda Pan Wojciechowski który jest odpowiedzialny za ogólny bieg spraw Ministerstwa.

M i n i s t e r

wz. /-/ Jan Heurich

Sekretarz Generalny /-/ Roman Walewski

Warszawa dnia 19 kwietnia 1920r.

O K Ó L N I K Nr. 32.

do wszystkich pracowników Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Niniejszem podaję do wiadomości, że w dniu 3 września r.b. wyjeżdżam do Bydgoszczy na otwarcie Teatru Miejskiego w towarzystwie Kierownika Wydziału Teatru p.Stanisława Wyrzykowskiego.

Na czas mej nieobecności ogólne kierownictwo Ministerstwa powierzam p. Jarosławowi Wojciechowskiemu, Naczelnikowi Wydziału Zabytków i Muzeów, upoważniając go do załatwiania wszelkich spraw bieżących oraz podpisywania pism w imieniu Ministerstwa.

Kierownik Ministerstwa
/-/ Jan Heurich

Sekretarz Generalny
w z. N.Kowalska

Warszawa dnia 31.VIII 1920 r.

41v

Otrzymałam 31. Sierpnia 1920.

[illegible]

OKÓLNIK.

W sprawie propagandy wprowadzenia typu **sprzętów o charakterze polskim** do urzędów, instytucji oraz mieszkań prywatnych.

Oddawna dawała się odczuć potrzeba stworzenia wzorów dla stolarstwa ludowego, tracącego coraz bardziej dawny charakter oryginalny a szlachetny — i — ulegającego zalewi **tandety** w najgorszym smaku, źle przedrzeźniającej meble miejskie.

Wskutek tego pretensjonalny i kosmopolityczny w charakterze mebel wypierał dawny sprzęt z chaty włościańskiej, pozbawiając ją piętna i ludowego, i — polskiego — wogóle, i — deprawując do reszty smak ludu.

Próbę oparcia się temu zrobiło **Biuro Przemysłu Drzewnego** (Kraków, Karmelicka 1) powołując do współudziału w pracy szereg zdolnych artystów i podając ich pomysły próbom i przeróbkom aż do ostatecznego opracowania.

Wynikiem tego było utworzenie kilku zespołów włościańskich, które Biuro P. D. publikowało w wydawnictwie **Sprzęt** (dotąd ukazało się 7 zeszytów), dając w każdym zeszycie fotochemiczną reprodukcję zespołu, rysunki rzutowe sprzętów a nadto zwracając uwagę na włączone **rysunki wykonawcze naturalnej wielkości,** według których **każdy stolarz potrafi sprzęt wykonać.** Należy podnieść, że zespoły te nadają się **nietylko** do chaty włościańskiej. **Kancelarja gminna, szkoła wiejska, dom ludowy, drugorzędna stacyjka, mieszkanie nauczyciela,** organisty, oficjalisty folwarcznego, dróżnika i t. p. mogą i winny zaopatrywać się w te typy sprzętów.

Z uwagi na czysto ideowy charakter wydawnictwa oraz wysoką wartość zawartych w niem projektów Minist. S. i K. uważa za swój obowiązek poprzeć to wydawnictwo przez polecenie go odnośnym władzom państwowym a także instytucjom społecznym, oświatowym i kulturalnym.

MINISTER:

wz. (—) Jan Heurich.